

KUR'ÂN'DA ÇELİŞKİLİ GİBİ GÖRÜNEN İKİ ÂYETİN AÇIKLAMASI (1)

Sevgili Hocam,

Soru: Saygılarımı sunarak bir soru yöneltmek istiyorum: Bakara 54'te nefislerinizi öldürün buyurulurken Nisa 29'ncu ayette nefislerinizi öldürmeyin buyurulmaktadır. Bunun ilk ayette hitabın inanmamışlara ikinci ayette ise inanmışlara olması ile alakalı olduğunu düşünüyorum. Hatta intihar etmenin günah olduğuna dair de Nisa 29 un zikredildiğini okudum. Sizden bu ayetlerin karşılaştırmalı tefsirini istirham ediyorum. Teşekkür eder ellerinizden öperim. Selamlarımla...

Cevap: Birinci âyette İsrâîl oğullarının Mısır kralının zulmünden kurtarıldıktan sonra Peygamberin tevhid yolundan ayrılıp buzağıya tapmaları sonucunda çıkan bir iç savaşa işaret edilmektedir. Bakalım:

"Musa kavmine demişti ki: 'Ey kavmim, sizler, buzağıyı (tanrı) edinmekle kendinize zulmettiniz; gelin Yara-tıcınıza tev-be edin de nefislerinizi öldürün. Bu, Yaraticınız katında sizin için daha iyidir. (Bu suretle O), sizin tevbenizi kabul buyurmuş olur. Çünkü O, öyle bağışlayıcı, öyle merhametlidir."
(Bakara: 54)

Musa Aleyhisselâm, kavmini kurtarıp Filistin'e getirdikten sonra Sinâ Dağına çekilmiş, orada kırk gün kalıp gece gündüz ibadetle meşgul olmuştu. Bu ibadet ile ruhî tekâmülünü tamamlamış, Allah'ın bizzat hitabını işitmiş, kendisine Tevrat levhaları verilmişti. Fakat Hz. Musa'nın Tur'da bulunduğu sırada toplumu, kuyumcu Samirî'nin yaptığı altın buzağıya taptı. Kavminden bazıları Hz. Musa'nın vekil bıraktığı Hz. Harun'un sözünü dinleyip tevhidten ayrılmamıştı ama diğerleri altın buzağıya tapmışlardı. Musa döndüğü zaman kavminin bozulup saptığını gördü *"Haydi tevbe edin, kendinizi öldürün"* dedi. Bu kendinizi öldürün tabiri üzerinde üç mana verilmiştir:

1) İsrailoğullarının tevbesi, birbirini öldürmek şeklinde idi. Eline kılıcı alan herkes, baba oğul demeden rastladığını öldürürdü. Fakat böyle bir halde geriye katillerden başkası kalmazdı, toplum mahvolurdu.

2) İbn Abbas'a dayanan ikinci yoruma göre, Hz. Musa, buzağıya tapanları Allah'ın emri uyarınca oturtmuş, tapmayanlar da ellerine hançerleri almışlar. Zifiri karanlık olunca bunlar birbirlerini öldürmeğe başlamışlardır. Nihayet karanlık açılınca kadar yetmiş bin kişi öldürülmüş. Öldüren de öldürülen de affedilmiş (İbn Kesîr, 1/92).

(devamı yarın..)